

REGÉLŐ.

PESTEN csötörtökön augustus 27^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kélszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkezői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' G a u c h o. *(Folytatás.)*

Ha már a' ház külseje meglepett, úgy különös fogadtatásom még szembetűnőbb volt. Saját tapasztalásomból tudtam, milly vendégszeretők és kitetszőleg megelőzők szoktak lenni a' Gauchók. Mint csudálkoztam tehát, midőn a' ház gazdája az ajtóban megjelenvén a' helyett, hogy szokott szivességgel fogadott volna, megpillantván személyemet, megütközött, 's hirtelen késéhez nyult. Hamar előadám neki, miért vagyok kénytelen szivességéhez folyamodni; erre, mint látszott, összeszedé magát; némelly megkövető szót dörmögött, eltevé fegyverét, 's kért, lépnek-be szobájába. De durczás magatartása rosszul illett nyájas szavaihoz; azért nagy elbágyadásom ellenére is megkérdeztem őt, valljon talán terhére volna-e egy idegennek felvétele. Ekkor szürke keresztülható szemeit reámveté, 's egy hosszú pillantás után, melly őt, mint látszott, egészen megnyugtató, lovam lenyergeléséhez fogott, 's nagy pathosszal kezdé emlegetni azon nagy szerencsáját, hogy illy egy cabarellót vendékelhet-meg. „Kedves ur — mondá — bocssásson-meg egy szegény öreg embernek, ki a' veszélyek által, mellyekkel egész élete folytában küzdött, bizodalmatlanná lett. Ezen sivatagban az ember több gazemberre talál, mint jó keresztényre. Nem régtől óta hitelen tudjuk, hogy egy csoport indiai rabló jár a' vidéken; kelet felé már is több tanyákat rontottak-le, 's talán nap kelte előtt itt is lesznek. Bizodalmatlanságom ennél fogva igen természetes, 's ki kell mentenie azon módot, mellyel kegyedet fogadtam. De minek az üres szó? tegyen engem szerencséssé uram, lépjen szegény hajlékomba, és legyen meggyőződve, hogy mindenekben szolgálatjára vagyok.“ Én eleget hallottam az Indusok felől ez előtt is, hogysem most a' Gaucho beszédje nyugtalanságot okozott volna; sőt azt hittem, hogy csak nyakáról akar minél előbb lerázni. De akármí származzék belőle, sokkal szenvedőbb voltam, hogysem ez alkalmat magam kipihenésére el ne fogadtam volna. Azonban egy gondolat futotta keresztül agyomat; a' Gaucho hangja nem volt

előttem egészen ismeretlen, 's azon öreg Gauchóra emlékeztetett, ki a' lóval elszökött; mindazáltal ezen gondolatot eleve nem folytathattam.

III.

A' kunyhó belseje is jóformán csinos volt; paráztűz 's egy a' padlatról lefüggő lámpa csak gyéren világosíták-meg a' szobát, melybe vezettem. Az éji fris fagyos levegő megmereveszté tagjaimat, belsőképpen pedig forró láz emészte; szóval felettte rosszul voltam. Kedvem vala karomon eret vágni, midőn egy pillanatban négy öt asszonyalak 's ugyan annyi minden színű gyermekek fogának körül, kíváncsiak lévén egy még soha se látott operatio látására. Valamelly öreg négerné, mint látszott a' család szakácsnéja, bizonyos cserépedényt hozza vérem felfogására; de olly balul tevé mind ezt, hogy boszankodva hangosan megdorgálám. Ezen pillanatban a' mellékszobában egy szivszegő sikoltás hallatszott, 's mint villám csapása dühösen rohant-be az öreg Gauchó. Vérem fogyása által csaknem ájulásig elbágyadtam, de még is világosan láttam, miképpen minden jelenlevők egyetértő tekintetet vetének egymásra, 's hallám, miképpen a' Gauchó azon ismeretlen személyt fenyegeté. Lehetetlen leírni, hogyan éreztem magamat. A' sikoltás még füleimben csendült, noha érzékeimet félájulás bágyasztá. Az ijedség 's valamelly borzasztó gondolat minden csepp véremet megdermeszté. Mindent hallottam és láttam körülöttem, de egy tagomat se mozdíthattam; mint valamelly tetszőhalott feküdtem ott mozdulatlan és dermedten, míg az alatt felhevült lelkemben irtózatok képek keríngének. Igen, a' hang, melyet hallottam, kétségen túl Donna Luisa hangja volt. Villámsebességgel most egy egész oklánczozat futá keresztül agyamat: az öreg Gauchó ugyan az volt, kitől régóta rettegünk; ő Don Jose Chivera leányát elrabolta, hogy rajta 's barátomon boszút álljon. Különös fogadtatásom, a' Gauchó beszéde, bizodalmatlan tekintete ezen gyanúmat csak igen is igazolták, 's azon öntudás fél állapotjában, melyben voltam, ezen rettenetes világosságot felülről az égből jöttek tekintém. Midőn azonban paroxysmusom szünni kezdett, egyetemes bágyadást éreztem; hideg verejték folyt-le homlokomon, 's eszméletem végkép elhagyott.

Midőn ismét magamhoz tértem, láttam, hogy az öreg Gauchó aggódva fölém hajult, és sas szemeivel vizsgálgatta arczvonásaimat, míg a' többiek körüllem foglalatoskodtak. Legott ismét becsuktam szemeimet, 's most csaknem emberi erőt baladó erőködéssel vonám össze lelki tehetségeimet, hogy meggondoljam, mit kelljen most hova hamarabb cselekedni. Csak hamar átlátám, hogy minden legkisebb gyanúeltávoztatása okáért mindjárt reggel a' házat el kell

hagynom, hogy így Luisa apját mindenekről tudósíthassam. Midőn ezt magamban elvégzeném, bágyadtan vetém-föl ismét szemeimet, 's halkhangon megköszöném a' körülem állottaknak szíves részvétöket; kértem, hogy egy pár óráig nyugodni hagyjanak, 's ha lehetséges, valamit ennem adjanak, a' mi kissé könnyebb emésztésű volna, mint közönséges ételök. Szemeiből láttam, hogy az öreg Gauchót szerencsésen elámitottam, úgy hogy mindinkább udvariasb kezde lenni, 's végre egy csirkét parancsolt készíttetni, és tulajdon kezeivel igazíta-meg számomra egy ágyat. Legott lefeküdtem, 's úgy tettetém magamat, mintha aludnám; de sokkal inkább fel voltak indulatim hevülve, hogysem az álom lenyomhatta volna őket. Fekvőhelyem a' szobának valamelly setét szugában vala, honnét mindent ki tudtam venni, mi körülöttem történt. Nem sokára látám, mint gyültek egybe a' kunyhónak mindannyi lakóji vacsorára, melly egy jó darab marhahúsból és vízből állott. Kenyeret e' sivatagban nem ismernek. Végezvén vacsorájokat letérdepeltek egy Maria-kép előtt, azután ki ide ki oda leheveredvén nem sokára mindannyin álomba merültek. De az öreg Gauchó 's egy igen csinos alakú mulatt hölgy a' tűzhez ülének, mint kik még valakire várnak. Az asszonyka karján gyermek volt, 's az anya aggodalmasan majd gyermekére tekintett, majd az ajtó felé fordítá fejét; látszott, hogy belsejét bánat emészté: majd félénken veté-föl szemeit az öregre, 's panaszkodék egy férjfiúnak hosszas elmaradásán, kit ő Tebaldónak nevezett. Az öreg neki nem adott feletet; úgy látszott, hogy mély gondolatokba volt merülve; a' tűznek lobogó fénye meg-megvilágítá kemény vad arczvonásait, 's macskaszemeinek tekintetét még rémitőbbé tette. Hosszú szünet után, melly alatt a' fiatal hölgy mind inkább nyugtalanabb lett, ismét felveté ez könnyes szemeit, 's én ujolag Tebaldo nevét hallám. Az öreg boszankodva elkáromlá magát, hallgatást parancsolt, 's ismét vissza esett me-rengésébe. A' szegény asszony lehajtá fejét, 's könnyei gyermekének halavány arczára gördültek a' nélkül, hogy maga is tudta.

Most egyszerre sebes patkókongás hallatszott, 's még mielőtt az öreg és az asszony ajtóhoz érhettek, egy természetes ifjú ember sebesen betoppant. Arczának kinyomása gőgös, csaknem nyers volt; kezét kalapjára tette, midőn a' szokott idvezletet elmondá; köpönyegét derekára göngyölgetve hordozá, 's a' vérfoltok rajta mutatták, hogy alkalmasint vadászátról jött. Az utána jött kutya több helyen meg valóan sebesítve, 's látszott, hogy gazdájok mulatsága nem volt gyermekjáték. Ezek farkcsóválva kedveskedének az öreg Gauchónak. E' közben az epedő hölgy felfogván gyermekét, a' bejött férjfiúhoz ment, 's karját gyengéden nyakába ölté; a' férj hi-

tesének nyájasságait olly hidegen és széllengéssel viszonzá, hogy nyilván lehetett látni szíve 's eszének máshol járását, és nem sokára durván kérte tőle a' vacsorát. A' menyecske gyermekét egy csaknem egészen fejem felett függő bölsőbe tevén ételt 's egy palack bort hozott, és pedig úgy látszék jobbat, mint a' többi házbeliék ezelőtt kaptak, míg az alatt a' kutyák egyike szaglalva jött felém, 's ugatva hirül adá, hogy idegen van a' házban. Az öreg fijának kérdő tekintetére elbeszélé halkán, mint jöttem ide. „Az Istenre és minden szentekre! — heveskedék az ifjú — micsoda együgyű gondatlan lépés volt ez kegyedtől?! egy idegen, 's a' városból — mondja kegyed? Inkább a' pokolnak valamennyi ördögeit.“

Az apa félbeszakasztá őt, 's parancsoló hangon hallgatást kívánt „Te még fiatal vagy Tebaldo — mondá — 's elfeleded, hogy atyád vagyok: jó, hogy én jobban gondolok reá, mint te, különben merész beszédedért lakolnál. De erről máskor; most tovább a' mi vendégünkről.“ — „A' pokolba vele!“ mormogá a' fiatal ember; majd hozzám jött, megnézett sokáig, 's úgy látszék, mintha meggyőződött volna a' felől, hogy alszom; én a' beszédből semmit sem hallottam. De hirtelen, mintha rögtön valamelly gyanú éledne-fel benne, lehajolt hozzám, 's kését előrántá. Rettentő pillanat volt ez reám nézve; eszrevettem, hogy csak próbára akart tenni, 's minden attól függ, hogy ura legyek magamnak. De midőn lát-szatólag megnyugodva lassú szitkok közt eltávozott, érzem, mi-képpen folyt végig homlokomon és arczomon a' hideg verejték. Az öreg szemrehányásokat tett fijának; de ez csak egy-egy reám vetett gyanús tekintettel válaszolt, leült a' tűzhez, 's enni kezdett. Nem sokára kinos állapotomból a' fiatal mulattné felköltött, 's a' kívánt marhahús levestel megkinált. Láttam, hogy egy tele csészével a' másik szobába is vitt. Az öreg Gauchón és fiján nyugtalan-ság mutatkozott, míg az asszony oda járt, 's lopva leselkedő pillantásokat vetének reám. Hogy minden gyanút eltávoztassak, arczomnak szenvedő kinyomást adtam, mi állapotomnál nem lehet-e feltetsző, 's ez alá rejtém azon aggodalmat, mellyel a' mulattné visszajövetét vártam; mert nem volt kétségem, hogy Donna Luisa itt létét nekem hirül ne adná. De hijába néztem a' mulattné arczába, abból semmit ki nem olvashaték. Ő a' levest egészen hozá vissza, 's az öreggel olly lassan beszélt, hogy csak a' „Senoritta“ szót érthetém-meg. Az öreg csak szitkokkal felelt, 's közben fijára némi jelentő pillantásokat vetett. Bátorságom végképp elhagyott; kinzó aggodalom, kinosabb a' legrettentőbb valónál, fogá-el szívemet: 's midőn így lankadva ismét ágyam felé támolyanék, úgy látszott, mintha a' menyecske keze közt egy

gyűrűt pillantanék-meg. Az asszony azt most a' tűz fölé tartá, — 's nagy Isten! most már semmi kétségem se volt. Tökéletesen megismerém a' gyűrűt, melyet barátom Donna Luisának adott! megorozadtam, 's akaraton kívül felkiáltottam. Mind külső mind belső megindulásom olly nagy volt, hogy mehegedt karom vére ujra megeredt. Ezen eset megmenté életemet, mert gyanú helyett mindenki hozzám sietett, 's kiáltásom' és zavarodásomat ebbeli fájdalomra magyarázá. Karom 'ismét bekötöztetett, 's nekem időm maradt magamat rendbeszedhetni. Utálatom Luisa rablóji iránt annyival nagyobb volt, minthogy azt egy el nem fogult nyájas külső alá kelle rejtenem, és szentül felfogadtam, hogy őt, bár mibe kerüljön is, megszabadítom.

IV.

Hogy Donna Luisa megszabadulása sikerüljön, szükséges vala mindenek előtt gazdám előtt gyanútlannak látszanom, 's azért legott visszatértem ágyamra. Utánam csak hamar valamennyin lefeküdtek, 's nem sokára a' mély és egyforma lélekzet-vételek bizonyítani kezdék, hogy mélyen alusznak. Mi engem illet, belső háborgásom 's vérem másodszori eleredése nagy hevülésbe hozta véretemet, 's az egész kunyhóban ébren csak egyedül voltam. Mintegy három négy óra mulhatott, mellyek nekem mind meg annyi esztendőknék tetszettek, midőn az öreg felébredett, 's egyet nyújtózáván a' lámpa után nyult, és fényénél engem tetőtől talpig vizsgált. Midőn őt felém közelgeni látám, szemeimet becsuktam; megnyugodva tette-le aztán a' lámpát, felkölté Tebaldót, kiinté őt, 's így nem sokára elhagyák a' házat. Mit volt most tennem? bemenjek-e Luisa szobájába, 's őt ellenek védelmezzem? Megtámadjam-e pisztolaimmal a' két rablót, 's a' kétségbeesés ezen munkájában magamat egyedül a' gondviselésre bizzam? Hosszú tusakodás után az okosság győzött. Aggodalmasan figyelmeztem az alvók lélekzetére, 's miután meggyőződtem, hogy senki sincs közülök ébren, az ajtóhoz lopózkodám. A' hold világosan szolgált, de az árnyékban észrevehetetlenül állhattam; köröskörül tekintgettem: sehol egy emberi lelket nem láttam, de beszédet hallottam; hallgatóztam, 's megismerém Tebaldo 's atyjának szavát. Az udvar palánkja megett ültek, 's én minden szót hallhattam. *(Folytatás következik.)*

TERMÉSZETI-TUDOMÁNY 'S TÖRTÉNET.

Néhány szó a' Newa befagyása körül.

A' tüneményeket, mellyek a' folyó vizek befagyását követni szokták, még (mond Jackson ezredes az ő értekezésében, melyet januar 6-kán a' kir. geographiai társaság ülésében felolvasott) a' természettu-

dósok nem méltányolták eléggé, 's ambár a' Newa körül egészen sajtáságos viszonyok adják elő magokat, még is reményli, hogy e' folyam körüli tapasztalásai a' tudományok ezen ágához még eddigelé egészen első közlemények leendenek.

A' Newa amaz Európában legnagyobb tónak Ladogá-nak egyetlen egy kiömlése, 's négy hidraulicai rendszernek befogadója, t. i. Ladoga, Onega, Ischen és Saima vizekéié. Olly egy tartományban, mellynek földfelületét évenként mintegy öt hónapig fagy takarja, a' kipárolgás természetesen nagy nem lehet, 's e' szerint a' Newa ömlése, leginkább télen áltai, igen erős. Ezen folyam közép szélessége 1500, mélysége 50 láb, 's a' vízmennyiség, mellyet a' balti tengerbe visz, igen pontos kiszámolás szerint *) 116.000 köblábra megy perczenként. Illy körülményekben, igaz, hogy a' Newának tökéletes befagyásától nem kellene tartani, ugylátszik; de ezen körülmények a' folyó-jég által meggyőzetnek, melly a' többől jó-le, 's itt a' folyó partjain megakad. Ezen folyó jég néha már októberben mutatkozik, de közönségesebben novemberben jelen-meg, 's csak igen ritkán késik decemberig. A' jég elmenése ellenben csak marcziusban történik, de közönségesen aprilisban; 's igen nevezetes, hogy, noha a' város felépíttetése 's egyéb körülmények végett a' Pétervár körüli levegői mérséklet emelkedett, az időszakok még se változtak, mellyekben a' Newa befagyni szokott. Ezen állítás bebizonyítására Jakson ezredes ur egy tabellát mutatott elő, mellyen az említett időszakok az utósó 117 év óta feljegyeztettek.

E' bevezetés után kezdé Jakson ezredes tapasztalásait, mellyeknek czélja: 1.) a' viszonyt meghatározni, mellyben a' jég vastagsága szaporodik, 's mennyiben függ össze ezen vastagodás az uralkodó hideg mérsékletével; 2.) minden tüneteményeket, mellyek ez alkalommal előadhatják magokat, feljegyezni, és 3.) a' víz mérsékletét különböző mélységben a' jég alatt feljegyezni, 's egyszersmind észrevenni, ha valjon az a' légmérséklet változásaival egy lépést tart-e vagy nem. Következők a' tett tapasztalások:

A' jég, mihelyt a' levegői mérséklet hidegebb lett, rendszerint vastagodni kezdett, akár vastag volt az magában véve, akár nem. Így a' Newa felületén a' jég mindegyik reaumuri légmérő 25. fokával, mellyel a' már uralkodó hideg szaporodott, egy-egy hüvelknyivel vastagodott. Noha különböző folyamoknál, folyásuk sebességéhez képpest, e' tekintetben különböző irány fog is helyet; még is, ugy vélekedik az ezredes, hogy az ő általa észrevett fokonkénti nevededés egészen 's igen hihetőképpen a' természet törvénye. A' jég alsó lapja mindig olly lapos volt mint a' felső, de az uj jég, melly egy az egész tömegben csinált üregben megülepült, alulról mindig kisebb-nagyobb üreges (concaum) lapot képezett, a' szerint, mint a' hideg kisebb vagy nagyobb lett. Kevés lábnyival a' jegen alul valamelly kása forma tapasztaltatott, melly mig a' vízben volt, átsugárló vala, de mihelyt abból kivéteték, olly formájúvá keményedett, mint a' hópehely. Jakson ur ezt az ömlés elkeséséből származott valamelly surlódás következésének

*) Ezen kiszámolás a' kormány parancsára történt azon terv következésében, melly szerint Pétervárát a' mindig vissza forduló kiáradásoktól kívánták bántorságossá tenni.

mondja lenni, 's meg van győződve, hogy szinte azonképp a' viz fenekén is létez ezen kása nemű anyag, csakhogy kissé szilárdabb és vastagabb. Ha ezen anyag a' fenéktől elválík, akkor képzí aztán azon jégablákat, mellyeket a' viz felületén látunk uszni, 's mellyek a' hajózást olly igen gatolják. A' viz mérséklete jegen alul a' szerint emelkedett, minél mélyebbre hatottak le; azonban néhány lábbal a' fenék felett ismét esett, melly körülményt az ezredes a' felső félig megfagyott vízrétegnek tulajdonít. A' légmérséklet változásai a' vízben is éreztettek, de csak akkor, ha azok tetemesek voltak.

Végzetül még megjegyzé az ezredes ur, hogy a' jég kevés idővel képzése után hasábos oszlopokká szeret hasadozni, mit ő, midőn ezt először észre vevé, a' levegő vízirányos emelkedésének 's eltávolulódásának tulajdonított, melly a' viz alul így nyit magának utat. Azonban közelebbi megvizsgálás bizonyossá tette őt, hogy ezen tűnemény a' vízi részecskéeknek a' fagyás által okozott összenyomulásával van egybeköttetésben; minthogy olly jégdarabok is, mellyek a' torlás által a' partra egészen kitolattak, szinte így — mintegy magokból — hasadtak. A' hasábok, mellyek így képeztetnek, jó formán szabályosak: de, valamint a' bazalt-oszlopok, keresztbe nem hasadnak; mert ha így törík ketté, akkor a' törés mindig darabos.

K Ü L Ö N F É L E.

Angol folyóiratok. Mit követnek-el mindent az angol journalok, hogy előfizetőjüket kielégítsék, következőből kitetszhetik. Jun. 4-kén lóverseny volt Epsomban; többen, kik nagy pénzben fogadtak, nem mehettek ki Londonból, 's természetesen igen kíváncsiak voltak megtudni a' díjnyertesek neveit, 's egyik „esti hirlap“ feltevé mágában, hogy azt még ugyan azon este közhirre bocsátja; de hogy ez megtörténhessék, a' kiküldött tudósítónak egy lovat agyon kellett nyargaltatnia. Gaskell Edwin, kire ezen követség bízott, küldetését szóral szóra betöltötte; mert a' szegény állatot kettőzött korbácsolással és sarkantyúzással hajtotta, 's egy órában 13—14 mértföldet haladt. A' szegény állat végső erőtetéssel a' Waterloo- hidig elért Londonba, de ott összerogyott 's megdőglött. Mind ezen erőtetések mellett sem adhatá ki az „esti lap“ a' televér- győzők neveit, hanem azok még csak a' „reggeli ujság“ által tétethettek közhirré. De még ezzel nem tűnt-le a' szerkezőnek szerencsétlen csillaga egészen; Gaskell az emberiségi társaság által kérdőre vonatott a' szegény állat kegyetlen kínzásáért; a' tanúk az egész esetet bebizonyíták, 's Gaskellnak 5 font sterling büntetést kellett fizetnie, vagy ha fizetni nem tud, két hónapi tömlöcöztetésre ítéltetett. (A' lókinzók más országokban is büntetést érdemelnének!)

Londoni játékszin csalogatása. A' londoni operaház bérlője kihirdeté, hogy mindegyik, ki egy páholyért kész pénzben leteszi a' járandóságot, egy egy pohár sorbetet kap ingyen. — Különös egy csalogatás, még pedig Londonban! Valljon mit lehetne ígérnünk, hogy budai színházunkban valamennyi páholynak bérlőt szerezhetnénk?

Virág-csarnok Parisban. Mint hirtelik, Parisban a' virág-kiállítások diszességének emelésére egy arra különösen rendelt csar-

nok vagy templom fog építtetni. Ide Florának legkellemesb gyermekei fognak hoztatni, tavasszal, nyárban és ősszel, úgy mint őket az esztendő része életbe hozza. A' kirakás mozaik-nemű leendő, úgy, hogy az egyes virágcserepek összerakása ismét egész virágokat képezzen. Az egész mint valamelly virágszőnyeg terül-el a' szem előtt, 's felette kedves benyomást tesz.

Virág-innep Londonban. Folyó évi majusban Loid lapdázó helyén nagy virág-innep tartatott St. Johnswoodban Londonban. Csaknem az egész tér körül volt véve szép sátorokkal, mellyeken különféle nemzetek zászlóji lobogtak. Minden jelen volt követek kimentek a' virágok nézésére, mellyek egy arra rendelt pavillonban voltak felállítva.

J E L E S M O N D Á S.

Bonyolódás.

— Az emberi nem magában hasonlik,
'S szőtt font csudáji közt harczolván kinlódik.
Mikor szabadságát kereste, rabbá lett,
Maga hatalmával magára jármot vett.

Bessenyei után K. Mária.

Az Isten jótéteményeit veszedelmekkel szokja kedveltetni, és azoknak ismétlendősökkel fenyegetni, hogy maga az elvesztés félelme által drágábbodjanak.

Szaniszló. Fordítva közli M. I.

Szerelem bája! ki rajzolhat-le téged? Azon kies nap, melly egész létünkre elárad, 's minden titkait felfedezni látszik; azon könnyű emelkedése a' léleknek, melly minden érzelmet dicsőítve örökléthez csatol; azon büszke távozás minden köz dologtól, 's édes megnyugvás a' legkisebb tárgyon is, melly a' kedvest, a' hivat érdekli: mind ez égi kelyhedből ömledez, te vagy a' szegény halandók mennyei örökje.

Kisfaludy Károly.

Aphorismák M. Szigetről. Nem elég valamelly dolgot csak észrevenni; szükség jól, alaposan, és czélirányosan is: mert nincs rutabb, mint olly rossz észrevételt tenni e' vagy ama tárgy felől, mi által az embernek leginkább kitetszik lelki szegénysége.

Öröm és fájdalom az élet két gyógyító és enyhítő szereit, mellyek azt illő súlyegyenben tartják. Jaj annak, kinél e' kettő közötti súlyegyen nincs meg; mert az mint kormány nélküli csónak örök bizonytalanság tátongó sirjain hányatik az élet oceánján.

K o m o l y r e j t v é n y.

E' világon legbecesebb	A' legdurvább kebeleket
'S legkedvesb tükör vagyok,	Tudom szelidíteni,
Magamból sok indulatot	A' legdühösebb szíveket
Elődbe tűnni hagyok.	Lágyakká tudom tenni.
Bájló nyájasság, szelidség,	Kivált, ha fekete színem,
A' harag, és kegyetlenség	Vagy ha kéket játszik fényem.
Szikrát hányó jaj, 's boszú	Szánlak, ha nem nézhetél
Latszik bennem, 's keserv 's bú.	Tükrömbe, a' mig éltél.

Előbbi rejtvény: 1) Bocskor. — 2) Választó vizet. — 3) Csalány. — 4) Tettes uton.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomd. Trattner-Károlyi, uri utza 612.